

תת"ע 4832/08/20 - תמאם מחאג'נה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 4832-08-20 מדינת ישראל נ' מחאג'נה

תיק חיצוני: 14212107867

כבוד השופט עידית פלד

בפני מבקשת

נגד

משיבה

תמאם מחאג'נה ע"י ב"כ עו"ד אבו עקל סאלח

מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות תעבורה חדרה ע"י ב"כ עו"ד
אולגה שץ-אברבך

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום 29.11.2021, ונדונה במסגרתו לפסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

היה מקום לדחות את הבקשה על סף בהעדר תשתית עובדתית נתמכת בתצהיר מטעם המבקשת (רע"פ 2474/18 יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.07.2018); רע"פ 1711/20 סני חורי נ' מדינת ישראל (נבו 08.03.2020)).

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון - נטען כי אי ההתייבבות נבעה בעקבות טעות שנפלה במשרדו של ב"כ המבקשת שלא נרשם מועד הדיון ביומן; אלא שעל פי הפסיקה, שכחה, או טעות, או בלבול בנוגע למועד הדיון אינם עילה לביטול פסק דין (ראו למשל רע"פ 5146/09 יהונתן שרעבי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 28.07.2009); ונפסק, כי טענה בדבר טעות ברישום מועד הדיון ביומן איננה מהווה נסיבה מוצדקת לאי התייבבות (ראו רע"פ 1446/14 אסדי ריאד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.03.2014); רע"פ 1644/12 זיאד מחאג'נה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 07.03.2012)); ואין בטענה כי נפלה טעות במשרדו של עורך דינה של המבקשת כדי להצדיק דרך כלל את ביטול פסק הדין (רע"פ 3490/09 אברהם גל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 04.05.2009)); וגם אם המחדל של אי ההופעה נעוץ בסנגור, הרי אין בכך כדי להצדיק באופן אוטומטי ביטול פסק הדין, ויש לראות את מחדל הסנגור כמחדל של הנאשמת עצמה, אשר אף היא לא התייבבה לדיון (ע"פ 5377/03 וג'די ג'מאל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.06.2003)). וראו גם עפ"ת (מחוזי חי') 13950-04-18 אמל סגיר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 17.05.2018).

"הלכה פסוקה היא כי תקלה משרדית ואף טעות בתום לב, אין יכולות להצדיק היעדרות מדיון משפטי בעבירות כמו העבירה בגינה הואשם המערער."

אשר לתנאי השני - אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהמבקשת לא הציגה טעמים של ממש לביסוס הטענה, כי יש לה "הגנה טובה בפני כתב האישום", ולא הצביעה על שיקולים הנתמכים בתשתית ראיתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

גם העונש שהושת על המבקשת (2 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס) הינו סביר, בהתחשב בתקופת פקיעת הרישיון (מעל 2.5 שנים) ובעברה התעבורתי בכלל (9 הרשעות קודמות) ובתקופת הפקיעה בפרט (4 הרשעות בתקופת הפקיעה, לרבות הרשעה בעבירה דומה מסוג ב.מ.); ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

המבקשת קיבלה את יומה בבית המשפט והיא לא ניצלה אותו מטעמים התלויים בה.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י"ז טבת תשפ"ב, 21 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.